

at blive staaende ved en Hjælpeffat, som skulde supplere Næringsffatten og i Forbindelse med denne udgjøre et Slags Indkomstffat. De Grunde, der have foranlediget Ministeriet til at fordre en Adskillelse mellem Statten paa Næring og paa andre Indkomster, skal jeg ikke her gaae videre ind paa, da jeg, ligesom den sidste ærede Taler, er af den Anskuelse, at vi fremfor Alt maae sørge for, at denne Lov kan blive tilendebragt i nærværende Sæssion, hvoraf der rimeligviis ikke er lang Tid tilbage. Forfaavidt den ærede Taler har beklaget, at denne Skat blot er baseret paa et Skjøn, og at man ikke er gaaet ind paa en fuldstændig udviklet Indkomstffat, saa skal jeg dertil bemærke, at der jo for ikke lang Tid siden for Rigsdagen har været forelagt et Forslag til en Indkomstffat, der imidlertid ikke syntes at vinde noget synderligt Bifald rundt omkring i Landet, ligesaa lidt som her paa Rigsdagen, og det var altsaa ikke synderligt opmuntrende at slaae ind paa den Vej. Dertil kommer jo ogsaa, at det ikke kan nægtes, at Kjøbenhavn er det Sted, hvor det maaskee er vanskeligt at gjenneføre en saadan Skat, og, hvad der var en væsentlig Bevæggrund, er, at den Skat, som her skulde tilveiebringes for den første Tid, efter al Sandsynlighed ikke vilde komme til at udgjøre Mere end 40 til 50,000 Rd. foruden det, Næringsffatten allerede beløber sig til, og det syntes at være et altsfor ubetydeligt Beløb til at sætte et saa vidtløftigt Maskineri i Bevægelse for som det, der udfordres, naar man skal etablere en Indkomstffat, grundet paa Selvangivelse, en Fremgangsmaade, som jeg ikke synes er synderlig yndet; og hvortil der jo ogsaa maatte knyttes Control-Foranstaltninger, der i en overordentlig Grad vilde vidtløftiggjøre det Hele. Man havde saa meget mindre Betænkelse ved at slutte sig til den Fremgangsmaade, som hidtil er bleven brugt ved Næringsffattens Ansættelse, der jo stæer ved et Skjøn, som den Forgøelse, Statten nu skulde have, dog ikke var saa overordentlig betydelig, og man tillige meente, at det med Sikkerhed kunde antages, at den i en meget lempelig Grad vilde falde paa dem, der hidtil have været fritagne, saa at man ikke kunde antage det betænkeligt at ligne denne Skat paa samme

Maade, som Næringsffatten hidtil er lignet paa. Man var ingenlunde blind for, at det rimeligviis i Tidens Længde ikke vilde vise sig at være tilfredsstillende, men man troede, at det vilde være lettere, naar først Principet var anerkjendt, naar altsaa Forpligtelsen til at deeltage i Communens Byrder var indtraadt i Livet, saa senere at stride til en mere udviklet Stat.

Da den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen) før berørte Kjøbenhavns Communalbestyrelses saameget omtalte Oekonomie, syntes der fra flere Sider i Salen at lyde Noget, der kunde tydes som en Bekræftelse paa, at man fandt, den var overflødig stor. Jeg troer dog i den Anledning at burde gjøre opmærksom paa, at, skjøndt det vel tør antages, at Communalbestyrelsen med Grund har Ord for at være oekonomisk, saa troer jeg dog ogsaa, man maa erkjende, at den ikke er saa overdreven oekonomisk, navnlig, naar man seer hen til, at den i den Tid, den nuværende Communalforfatning har bestaaet, har sørøget flere af Communens Udgifter i en meget betydelig Grad. Jeg skal saaledes f. Ex. anføre, at Skolevæsenets Udgifter, der i 1841 kun beløb sig til 17,300 Rd., i 1853 vare stegne til 48,700 Rd., og senere ere de endnu stegne noget mere, altsaa til det Tredobbelte af hvad de vare for 12 Aar siden. Paa samme Maade ere Veivæsenets Udgifter stegne fra 12,000 og nogle Hundrede til 35,000 og nogle Hundrede Rd. Dette er de to væsentligste Brancher, Almueundervisningen og gode Communicationsmidler, som Communalbestyrelsen især har offret sin Opmærksomhed, og derved er Næringsffatten i de samme Aar stegen fra 50,000 til 90,000 Rd., altsaa til hended det Dobbelte af hvad den tidligere var. Jeg troer vel, Communalbestyrelsen har været meget oekonomisk, men jeg synes dog ikke, man kan sige, at det er saa overdrevent oekonomisk, naar den sørøger Udgifterne til visse Brancher til det Tredobbelte og Statterne til det Dobbelte. Jeg skal dertil føie, at den i samme Tid til nye Skolers Opførelse har udgivet af sin Capital en Sum af 150,000 Rd., at den har anvendt 200,000 Rd. til Thorvaldsens Musæum, 100,000 Rd. til Slagterbou-